

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 39 artiklaa eikä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklaa, koska se ei mahdollista Ranskassa sairaalan virkaan siirtyvien yhteisön kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa saavuttaman työkokemuksen ja virkaiän huomioon ottamista,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioilla on velvollisuus ottaa huomioon siirtotyöntekijöiden toisen jäsenvaltion palveluksessa vastaavissa työtehtävissä saavuttama työkokemus julkishallintonsa palvelukseen pääsyä, palkkaluokkaa ja virkaiän määrittelemistä varten samoilla ehdoilla, jotka koskevat niiden omissa järjestelmissä saavutettua virkaikää ja työkokemusta. Ranskassa voimassa olevat säännökset eivät mahdollista yhteisön kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa hankkiman työkokemuksen ja virkaiän huomioon ottamista, kun he siirtyvät sairaalan virkaan Ranskassa.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l, ja Cantina Sociale di Ramuscello eS. Vito S.C.a. vastaan Ministero per le politiche agricole e forestali ja Regione di Veneto

(Asia C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio on pyytänyt 23.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l, ja Cantina Sociale di Ramuscello eS. Vito S.C.a. vastaan Ministero per le politiche agricole e forestali ja Regione di Veneto seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko 16 päivänä joulukuuta 1991 tehty Euroopan yhteisöjen, sen jäsenvaltioiden ja Unkarin tasavallan välinen assosiaatiosopimus (EYVL L 347, 31.12.1993) olla lainmukainen, pätevä ja riittävä oikeudellinen perusta suomaan Euroopan yhteisöille toimivallan solmia 29 päivänä marraskuuta 1993 Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehdyn viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskevan sopimuksen (EYVL L 337, 31.12.1993), ja onko näin myös, kun otetaan huomioon vuonna 1991 tehdyn sopimuksen 65 artiklan 1 kohdan, yhteisen julistuksen nro 13 ja liitteessä XIII olevien 3, 4 ja 5 kohdan määräykset, joilla yksittäisten jäsenvaltioiden suvereenisuutta ja toimivaltaa on rajoitettu niiden omien maanviljelystuotteiden kansallisten maantieteellisten nimitysten suhteen, viininviljelytuotteet mukaan lukien, ja joilla suljetaan pois mahdollisuus siirtää tätä koskeva suvereenisuus ja toimivalta Euroopan yhteisöille?

2. Onko 29 päivänä marraskuuta 1993 Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehty viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskeva sopimus (EYVL L 337, 31.12.1993), jolla säännellään immateriaalioikeuksien alaan kuuluvien maantieteellisten nimitysten suojaa, myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen EY:n yksinomaista toimivaltaa koskeva lausunto nro 1/94 huomioiden, katsottava pätemättömäksi ja vaikutuksettomaksi yhteisön oikeudessa, koska Euroopan yhteisön yksittäiset jäsenvaltiot eivät ole sitä ratifioineet?

3. Jos edellisessä kohdassa mainittua vuoden 1993 sopimusta on pidettävä laillisena ja jos sitä voidaan kokonaisuudessaan soveltaa, onko tämän sopimuksen sopimusosapuolten välisestä (tämän sopimuksen liitteenä olevasta) kirjeenvaihdosta ilmenevää määräystä, jolla kielletään nimityksen Tocai käyttäminen Italiassa vuoden 2007 jälkeen, pidettävä pätemättömänä ja vaikutuksettomana, koska se on ristiriidassa niiden tämän sopimuksen määräysten kanssa, jotka koskevat homonyymisiä nimityksiä (ks. 4 artiklan 5 kohta ja sopimukseen liitetty pöytäkirja)?

4. Onko vuoden 1993 sopimukseen liitettyssä toisessa yhteisessä julistuksessa, josta ilmenee, että sopimuspuolet eivät neuvotteluajankohtana olleet tietoisia siitä, että eurooppalaisilla ja unkarilaisilla viineillä on homonyymisiä nimityksiä, oleva tosiseikastokuvaus virheellinen (etenkin kun Tocai-viinejä koskevat italialaiset ja unkarilaiset nimitykset ovat olleet olemassa ja rinnakkain käytössä jo vuosisatojen ajan, kun ne on vuonna 1948 virallisesti tunnustettu Italian ja Unkarin välisellä sopimuksella ja kun ne on huomioitu yhteisön lainsäädännössä) siten, että em. sopimusta, jolla kielletään käyttämästä nimitystä Tocai Italiassa, on valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 48 artiklan perusteella pidettävä mitättömänä?

5. Onko Maailman Kauppajärjestössä (WTO) tehtyä ja heti vuoden 1993 sopimuksen tekemisen jälkeen 1.1.1996 voimaantullutta Trips-sopimusta, joka koskee kaupankäyntiin liittyviä immateriaalioikeudellisia näkökohtia (EYVL L 336, 21.11.1994), valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 59 artiklan valossa tulkittava siten, että sen viinien homonymisiä nimityksiä koskevia määräyksiä sovelletaan vuoden 1993 sopimuksen määräysten sijasta, jos nämäsopimukset ovat keskenään ristiriidassa, kun otetaan huomioon näiden kahden sopimuksen sopimuspuolten henkilöllisyys?
6. Onko WTO:n perustamissopimuksen, johon 1.1.1996 voimaantullut Trips-sopimus sisältyy, liitteessä C olevassa III luvussa olevia 22-24 artiklaa tulkittava siten, että kun Trips-sopimuksen osapuolina olevissa kahdessa eri valtiossa tuotettujen kahden viinin nimitys on sama (homonymyisiä ovat kaksi maantieteellistä nimitystä, joita käytetään molemmissa sopimusvaltioissa, ja kyse on sopimusvaltion maantieteellisestä nimityksestä, joka on sama kuin toisessa sopimusvaltiossa perinteisesti viljellyn rypälelajikkeen nimitys), molempia nimityksiä voidaan edelleen vastaisuudessa käyttää, koska tuottajat ovat niitä aiemminkin käyttäneet joko vilpittömässä mielessä tai ainakin 10 vuoden ajan ennen 15.4.1994 (24 artiklan 4 kohta) ja molemmat nimitykset ilmaisevat selvästi sen maan, alueen tai vyöhykkeen, jolta viini on peräisin, ja kun kuluttajansuoja on näin varmistettu?

Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Asia C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf on pyytänyt 5.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gül Demir vastaan Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun tutkitaan yleisesti, onko tapauksessa, jossa toimeksianto on annettu uudelle toimeksisaajalle, tapahtunut liikkeen luovutus direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti — ottamatta huomioon omistussuhteita koskevaa kysymystä —, onko se, että uudella toimeksisaajalla on oikeus käyttää tuotantovälineitä omiin taloudellisiin tarkoituksiinsa edellytyksenä sen toteamiselle, että yrityksen tuotantovälineet ovat siirtyneet alkuperäiseltä toimeksisaajalta uudelle toimeksisaajalle? Onko yrityksen tuotantovälineiden siirtymisen edellytyksenä näin ollen se, että toimeksisaajalle on annettu valtuudet päättää tavasta, jolla tuotantovälineitä voidaan käyttää tämän omiin taloudellisiin tarkoituksiin? Onko näin ollen tehtävä ero sen välillä, suorittaako toimeksisaaja palvelun toimeksiantajan tuotantovälineiden luona vai tuotantovälineiden avulla?
2. Mikäli yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen myöntävästi,
 - a) muuttuuko tuotantovälineiden käytön luokittelu omiin taloudellisiin tarkoituksiin tapahtuvaksi käytöksi siinä tapauksessa, että toimeksiantaja on antanut toimeksisaajalle ainoastaan mahdollisuuden käyttää tuotantovälineitä ja että toimeksiantaja vastaa niiden huollosta ja siihen liittyvistä kustannuksista?
 - b) onko kyse käytöstä toimeksisaajan omiin taloudellisiin tarkoituksiin, kun toimeksisaaja käyttää lentokentillä tehtävissä matkustajien turvatarkastuksissa toimeksiantajan tätä varten käyttöön asettamia turvaportteja, käsimetallinilmaisimia ja läpivalaisulaitteita?

⁽¹⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

Euroopan yhteisöjen komission 4.6.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-235/04)

(2004/C 201/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat D. M. van Beek ja G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.